

„... Mélyvíznek éreztem, aztán a későbbiekben rájöttem, hogy az máshol kezdődik!...”

[1]

Ez az időszak a vendégjátékoké: márciusban a Szegedi Egyetemi Fesztiválon járt a társulat, előtte Szekszárdon tájolt a JESZ, legutóbb pedig Budapestre vittétek A mizantrópot, a Szkénébe. Ahhoz, hogy egy előadás működjön, a „láthatatlan” kollégák Ti, műszakosok elengedhetetlen közreműködők vagytok, ezeken az alkalmakon pedig pláne.

A vendégjáték mindig kihívás, legyen szó egyszerűbb, vagy bonyolultabb szcenikáról. Szerencsére legtöbbször kompromisszumokkal indulunk neki a másik tér, eltérő műszaki feltételek közötti munkának, de van, hogy erre nincs lehetőség. Kezdődik a sokszori egyeztetés, az „amit-tudunk-vigyünk” stratégia... Mindig igyekszik az ember túlbiztosítani magát. Fokozott figyelmet igényel a kellék-jelmez problémakör. Nálunk ezért is én felelek. Valami mindig történik..., van, hogy valami nem úgy működik, ahogy kéne, ilyenkor jönnek a „kreatív” megoldások. Akár milyen kalandos is a produkció technikai színpadra alkalmazása idegenben, mindig a vége a legnehezebb. Olyankor nincs már idő semmire, és nem lehet elégszer körül nézni, hogy vajon mit hagyunk el.

Te vagy a színház műszaki vezetője. Az alapító vezetők (Mikuli János és Tóth András Ernő) mellett Te vagy itt a legrégebben, az elmúlt 20 évből hány évet töltöttél itt? Hogy kezdődött itt a történeted?

Idén nyáron lesz 12 éve, hogy a JESZ-ben vagyok műszakos. Előtte, „plakátoló fiúként” kerültem a színház közelébe. Aztán jött egy nyári darab (Tartuffe), amibe be kellett ugranom technikusként, mert az elődöm kiesett. Mélyvíznek éreztem, aztán a későbbiekben rájöttem, hogy az máshol kezdődik! Aztán teltek a hónapok, évek, én meg itt ragadtam. A diákmunkából munka lett, BTK-s hallgatóból színházi technikus. Mikor én kezdtem, még hárman voltunk, én nem is nagyon folytam bele a teendőik konstruktív elvégzésébe, és ez roppant kényelmes is volt, eleinte. Végül fel kellett nőnöm a feladatokhoz. Egy ideje már csak két műszakos van, így egyre több munkakör került a kezembe.

A színház Vilniusba készül: a Kőműves Kelemen c. produkció meghívást kapott a Nemzetközi Egyetemi Színházi Fórumra, Vilniusba. Ez még színezi a munkátokat. Erős hónapok vannak mögötted, és júniusig még előtted. Igen sokszínű a munkád. Mely része az, ami legjobb benne?

Igen, sokszínű, változatos. Ez teszi néha nehezzé, de izgalmassá is. A legjobb mindig az, amikor elkészül valami. Úgy részleteiben, mint akár egy teljes új produkció. Nem azért, mert túl vagyunk rajta (persze talán egy kicsit az is... :D), hanem mert sikerült egy több szálon futó diskurzusból egy mondatot megfogalmazni. Soha nem egyszerű úgy megoldásokat találni, hogy mindenkinek jó legyen, de nagy átlagot nézve sikerül. Ezért is jó itt, hogy szűk körben rendeződnek a problémák, nem kell átmennie egy óriási gépezeten, mint egy nagyobb színházban. Itt nem vesznek el a díszítő és a világosítóval, a rendező nem az asszisztensen keresztül hordja le a hangosítót, és így tovább. Fontos számomra a munkahelyi légkör. Könnyebb úgy jól érezni magunkat, ha nem veszünk el, mint egyén.

Nemcsak a produkciók technikai lebonyolításáért, de a házáért is Te felelsz. Mennyire más itt, mint a Szántóban?

Egész más itt az élet. A színháznak óriási lépés volt a ház-váltás, igyekszünk is tartani a lépést! Nagyobb színpad, több helység, több technikai felszerelés. Ezek mind kihívást jelentenek. A karbantartási teendő is több, bár bérlelként ebben van könnyebbség, hiszen a Zsolnay Negyed (ti. mint fenntartó) van, amit elvégez, illetve az egyetemi karban tartók is belefolyanak a munkákba. Ránk alapvetően csak a szigorúan vett színházi dolgok hárulnak. Itt van rendszeres napi takarítás, régen nem volt. Van külön technikai helység, nagyobb raktár, sőt, több raktár is van. Összességében jobb itt, a Szántó-béli évek inkább nosztalgikus zamatuk miatt értékelődnek fel.

Forrás webcím:

https://jesz.pte.hu/melyviznek_ereztem_aztan_kesobbiekben_rajottem_hogy_az_mashol_kezdodik?theme=pte_akadaly_jesz_pte_hu

Hivatkozások

[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/donattt.jpg?itok=_BFGiaYP